

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som Følge af den lange Aarrække (henimod 70 Aar), der er hengaaet siden Udstedelsen af Lov af 14. December 1857 om Gader og Veje m. v. i København, har det ikke kunnet undgaaes, at adskillige af Lovens Bestemmelser ikke længere svarer til de Krav, man maa stille til en tidsvarende Gadelovgivning i en større Kommune, endsige i en Kommune paa Hovedstadens Størrelse. Saavel den Udvikling, som de forskellige Former for Vejbelægning har undergaaet, som den stigende Anvendelse af Motorkørsel og det deraf følgende større Slid paa Kørebanerne har gjort det i høj Grad ønskeligt at bringe de paagældende Lovbestemmelser i Overensstemmelse med Nutidens Fordringer. Københavns Magistrat har derfor ladet et Udkast til det foreliggende Lovforslag udarbejde og har, efterat det har erholdt Godkendelse af Københavns Borgerrepræsentation, fremsendt det til Indenrigsministeriet med Anmodning om dets Fremsættelse for Rigsdagen. Indenrigsministeriet har derefter gennemgaaet dette Udkast og foranlediget enkelte Ændringer og Tilføjelser foretaget, hvorhos man til Lovforslaget har knyttet yderligere en Paragraf, hvorved dets Bestemmelser i Lighed med Bestemmelserne i den oprindelige Lov med Indenrigsministeriets Samtykke kan gøres anvendelig ogsaa i Købstæderne. Man imødekommer derved et af forskellige Byraad gennem Købstadforeningen fremsat Ønske om at faa gennemført mere tidssvarende Bestemmelser paa dette Omraade. Løvrigt henviser man til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Forslaget tilsigter i Almindelighed at fastslaa, at Bestemmelserne i Gadeloven af 14. December 1857 ikke alene gælder for Gader og Veje, men ogsaa for andre Arealer — Torve, Pladser og Stier — der er udlagt til Færdsel. Løvrigt angaar Forslagets nye Bestemmelser i det væsentlige følgende Forhold:

§ 1.

Særlig efter de i Aarene 1901—02 foretagne Indlemmelser af udenbys Distrikter findes der her i Staden en Del private Veje, om hvilke Lovens nuværende

Betegnelse „af Private anlagt eller disse tilhørende“ vanskelig kan anvendes, f. Eks. gamle Markveje, hvor Ejendomsretten ikke altid lader sig konstatere, eller hvor der kan rejses Tvivl om, hvorvidt og af hvem de er „anlagt“. Man har derfor foreslaaet Betegnelsen udeladt.

§ 2.

Medens der ved de nugældende Bestemmelser forudsættes „en første Istandsættelse“, hvortil Kommunen kan fordre sig hele Udgiften refunderet, og en senere endelig fuldstændig Istandsættelse, hvor kun Halvdelen af Udgiften kan forlanges godtgjort, er det ved Ændringsforslagene, baade i Kommunens og Grundejernes Interesse, forudsat, at Istandsættelsen kan foregaa gradvis og til forskellig Tid, saaledes at denne ikke iværksættes over større Dele af vedkommende Gade m. v. og til tidligere Tidspunkter, end Forholdene i hvert enkelt Tilfælde maatte udkræve. Reglerne om Grundejernes Forpligtelse til at bidrage til en overtagen Vejs første Istandsættelse har i Henhold til Slutningsbestemmelsen i § 7 i Loven af 14. December 1857 ogsaa hidtil kunnet bringes til Anvendelse paa de nye Gade- og Vejanlæg over Privates Grund, som Kommunalbestyrelsen maatte beslutte. Man har imidlertid fundet det urimeligt, at Kommunen, der efterhaanden er blevet Ejer af betydelige Arealer paa Byens Grund, ikke skulde have et lignende Krav, naar Vejen helt eller delvis anlægges over kommunal Grund og grænsende til private Ejendomme. Man har derfor udvidet Slutningsbestemmelsen i § 7 til at gælde samtlige kommunale Nyanlæg af Veje og knyttet den til § 2, hvor den naturlig hører hjemme, saafremt Loven af 14. December 1857 ændres i Overensstemmelse med det foreliggende Lovforslag.

§ 3.

Efter Loven af 14. December 1857 er det saaledes, at en Gade eller Vej, der ikke straks ved Kommunens Overtagelse er blevet fuldstændig brolagt, men blot istandsat paa anden Maade, senere kan forsynes med fuldstændig Brolægning af Kommunen med Ret til at kræve indtil Halvdelen af Udgifterne refunderet af Grundejerne. Denne Bestemmelse opretholdes ved Lovforslaget,